

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 18 lipca 2019 r.

DIH-1.709.42.2019.BP

DECYZJA DIH-1/47/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Zdzisława Misiora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „H&I Enterprise” Zdzisław Misior w Świdnicy, od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi nr 1/KJ-PO/2019 z dnia 5 kwietnia 2019 r. (nr akt sprawy: DS.8361.23.2017), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono kary pieniężne w wysokości:

- 1) 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych 2 potraw o łącznej wartości 25,00 zł (art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych);
- 2) 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej 3 potraw o łącznej wartości 45,00 zł (art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych);

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniach 17 – 20 stycznia 2017 r., na podstawie upoważnienia do kontroli nr DS.8361.23.2017, inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi, zwanego dalej „Łódzkim WIIH”, przeprowadzili kontrolę w barze Delux kebab w Sieradzu przy ul. Rynek 12, należącym do przedsiębiorcy Zdzisława Misiora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „H&I Enterprise” Zdzisław Misior w Świdnicy.

Występując w charakterze konsumentów, celem sprawdzenia rzetelności obsługi, inspektorzy zakupili 1 porcję Wołowiny w cenie 17,00 zł/porcja oraz 1 porcję Sałatki greckiej w cenie 8,00 zł/porcja. Należność została pobrana zgodnie z cenami uwidocznionymi w jadłospisie.

Po dokonaniu zakupu kontrolnego, inspektorzy ujawnili charakter służbowy swojego pobytu w restauracji i okazali legitymacje służbowe pełnomocnikowi kontrolowanego przedsiębiorcy, a także doręczyli mu za pokwitowaniem upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem

o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy stanowiącym załącznik do tego upoważnienia.

W toku kontroli dokonano sprawdzenia zgodności rzeczywistego z deklarowanym w jadłospisie (karcie menu) składu surowcowego zakupionych przez inspektorów potraw: Wołowiny i Sałatki greckiej o łącznej wartości 25,00 zł, ustalając że:

a) pod wymienioną w jadłospisie nazwą dania głównego **Wołowina** (frytki/ryż/makaron/ziemniaki, surówka, pomidor, ogórek, pasta czosnkowa, sosy) w rzeczywistości oferowano zamiast wołowiny produkt „kebab wołowy 70/30 z drobiem drobno rozdrobnionym”. Zgodnie z etykietą producenta kebab zawierał: mięso wołowe 72%, mięso drobiowe z indyka 6%, tłuszcz drobiowy (kurczak), mięso drobiowe z kurczaka 2%, tkanka łączna drobiowa (kurczak).

Pełnomocnik kontrolowanego przedsiębiorcy oświadczył, że podczas oferowania kebabu wołowo-drobiowego jako kebabu wołowego sugerował się jego nazwą umieszczoną na etykiecie (producent na etykiecie jako nazwę wyrobu podał kebab wołowy z drobiem, przy czym znacznie większą czcionką podał część nazwy tj. kebab wołowy), i nie czytał faktycznego składu. W kontrolowanej placówce nie stwierdzono kebabu wołowego. Na podstawie w/w oświadczenia oraz oznaczeń na etykietach, ustalono, że przy produkcji dania „Wołowina” dokonano podmiany kebabu wołowo-drobiowego zamiast kebabu wołowego. Ponadto w miejscu sprzedaży nie podano pełnego wykazu składników, w tym nie podano składu surówki, pasty czosnkowej, oraz składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji (jaja, gorczyca, pochodne mleka łącznie z laktozą, soja, pszenica, seler) obecnych w gotowej potrawie;

b) w składzie potrawy oferowanej w jadłospisie pod nazwą **Sałatka grecka** podano: sałata lodowa, pomidor, ogórek, czerwona cebulka, ser feta, oliwa. W kontrolowanej placówce nie stwierdzono sera Feta. Znajdował się natomiast ser miękki, solankowy, tłusty Favita.

Pełnomocnik kontrolowanego przedsiębiorcy oświadczył, że podczas przygotowywania sałatki greckiej użył sera Favita myśląc, że jest to ten sam ser co Feta, ponieważ oba smakują podobnie. Na podstawie w/w oświadczenia oraz oznaczeń na etykietach, ustalono, że przy produkcji dania **Sałatka grecka** dokonano podmiany surowca poprzez użycie sera sałatkowo – kanapkowego Favita zamiast sera Feta. Ponadto w składzie tej potrawy nie wyróżniono od reszty składników sera, który z racji białek mleka jest składnikiem alergennym.

Powyższe uchybienia, polegające na podaniu niezgodnych z prawdą danych w zakresie nazwy (Wołowina) i składu (Sałatka grecka), świadczyły o zafałszowaniu potraw w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 w/w ustawy oraz art. 7 ust.1 lit.a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. UE L 304 z 22.11.2011 r. z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”.

Niepodanie w miejscu sprzedaży pełnego wykazu składników ww. potraw w tym składników alergennych naruszało natomiast przepisy określone § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie

znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem MRiRW w sprawie znakowania”, w zw. z art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011.

Ponadto, w toku kontroli, stwierdzono brak podania pełnego wykazu składników, w tym składników powodujących alergię lub reakcję nietolerancji w 3 innych potrawach o łącznej wartości 45,00 zł, tj. w:

- a) **Kurczaku** (frytki/ryż/makaron/ziemniaki, surówka, pomidor, ogórek, pasta czosnkowa, sosy) – nie podano składu surówki (szatkowana kapusta biała, marchewka, pomidor, ogórek zielony), pasty czosnkowej (majonez, maślanka, czosnek granulowany, przyprawa warzywna Dopravka, oregano) oraz składników alergicznych obecnych w paście czosnkowej (żółtko jaja kurzego i gorczyca pochodzące z majonezu, laktoza pochodząca z maślanki oraz seler pochodzący z przyprawy warzywnej),
- b) **Mięsie mieszanym** (frytki/ryż/makaron/ziemniaki, surówka, pomidor, ogórek, pasta czosnkowa, sosy) – nie podano składu surówki (szatkowana kapusta biała, marchewka, pomidor, ogórek zielony), pasty czosnkowej (majonez, maślanka, czosnek granulowany, przyprawa warzywna Dopravka, oregano), w tym występujących w potrawie składników alergicznych obecnych w paście czosnkowej (żółtko jaja kurzego i gorczyca pochodzące z majonezu, laktoza pochodząca z maślanki oraz seler pochodzący z przyprawy warzywnej),
- c) **Salatce z mięsem** (kurczak lub wołowina, biała kapusta, pomidor, cebula, pasta czosnkowa, sos) – nie podano występujących w potrawie składników alergicznych obecnych w paście czosnkowej (żółtko jaja kurzego i gorczyca pochodzące z majonezu, laktoza pochodząca z maślanki oraz seler pochodzący z przyprawy warzywnej).

Powyższe uchybienia stanowiły naruszenie § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia MRiRW w sprawie znakowania w zw. z art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane protokołem kontroli z dnia 20 stycznia 2017 r. (DS.8361.23.2017) wraz z załącznikami i zdjęciami wykonanymi w trakcie kontroli. Ponadto do akt sprawy dołączono: akt notarialny (w zakresie udzielonego pełnomocnictwa) z 3 czerwca 2016 r., oświadczenia i wyjaśnienie pełnomocnika przedsiębiorcy z dnia 17 stycznia 2017 r., faktury VAT: nr FA/193/2017/4160 z dnia 11 stycznia 2017 r., nr FA/8869/2016/4160 z dnia 17 grudnia 2016 r., nr FV/109/2016/12 z dnia 20 grudnia 2016 r., nr FV/104/2016/11 z dnia 28 listopada 2016 r., nr FV/151/2016/09 z dnia 30 września 2016 r., dowód dostawy z dnia 7 stycznia 2017 r., notę korygującą nr 3/10/2016 z dnia 26 października 2016 r.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Łódzki WIIH pismem z 5 lutego 2019 r. zawiadomił przedsiębiorcę Zdzisława Misiora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „H&I Enterprise” Zdzisław Misior w Świdnicy zwanego dalej również „Stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie:

- 1) art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dwóch partii produktów, tj. Wołowiny i Sałatki greckiej;
- 2) art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej trzech partii potraw, tj. Kurczaka, Mięsa mieszanego oraz Sałatki z mięsem;

informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Ponadto, w piśmie tym wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2017. Przedmiotowe pismo nie zostało odebrane przez Stronę, w związku z czym uznano skuteczność doręczenia na podstawie art. 44 kpa (fikcja doręczenia).

Strona dopiero w piśmie z 19 marca 2019 r. zajęła stanowisko w niniejszej sprawie, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia jej kar pieniężnych, ze względu na stratę z prowadzonej działalności gospodarczej, znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu, wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, minimalny zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność gospodarczą.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 1/KJ-PO/2019 z dnia 5 kwietnia 2019 r. (doręczoną 9 kwietnia 2019 r), Łódzki WIIH wymierzył stronie, na podstawie:

- 1) art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w kwocie 1 000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dwóch potraw, tj. Wołowiny i Sałatki greckiej,
- 2) art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w kwocie 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej trzech potraw, tj. Kurczak, Mięso mieszane, Sałatka z mięsem.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2019 r. (data stempla 23 kwietnia 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, podnosząc zarzut naruszenia przepisów postępowania mającego istotny wpływ na wynik postępowania, tj.:

- a) art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa poprzez brak wnikliwego i wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego oraz oparcie zaskarżonego rozstrzygnięcia o niepełny i jednostronny materiał dowodowy z pominięciem uzasadnionego interesu strony;
- b) art. 9 kpa poprzez zaniechanie należytego i wyczerpującego obowiązku informowania strony o okolicznościach faktycznych i prawnych;
- c) art. 10 § 1 kpa poprzez uniemożliwienie stronie przed wydaniem decyzji wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Prezes UOKiK pismem z dnia 28 czerwca 2019 r. UOKiK poinformował Stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające

na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Z artykułu tego wynika też, że podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2); oraz że podmioty działające na rynku spożywczym w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą nie mogą modyfikować informacji towarzyszących środkowi spożywczemu, jeżeli taka modyfikacja wprowadzałaby w błąd konsumenta finalnego lub w inny sposób zmniejszała poziom ochrony konsumentów i możliwości dokonywania świadomego wyboru przez konsumenta finalnego. Podmioty działające na rynku spożywczym są odpowiedzialne za wszelkie zmiany, których dokonują w informacjach na temat żywności towarzyszących środkowi spożywczemu (ust. 4); zaś bez uszczerbku dla tych przepisów, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta finalnego w błąd, w szczególności: co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności, co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji.

Zgodnie z art. 9 ust.1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 obowiązkowe jest podanie wszelkich składników lub substancji pomocniczych wymienionych w załączniku II lub uzyskanych z substancji lub produktów wymienionych w załączniku II, powodujących alergie lub reakcje nietolerancji użytych przy wytworzeniu lub przygotowaniu żywności i nadal obecnych w produkcie gotowym, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie. Wymagania jakości handlowej w zakresie oznakowania w miejscu sprzedaży środków spożywczych oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, w tym produktów wytwarzanych i oferowanych do sprzedaży w punktach gastronomicznych, zostały określone w przepisach § 19 rozporządzenia MRiRW w sprawie znakowania, w związku z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

W myśl § 19 ust. 1 rozporządzenia MRiRW w sprawie znakowania, dla środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.: nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 (pkt 1) i wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia, tj. wszystkich substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji (pkt 3); zaś w świetle ust. 2 tego paragrafu, ww. informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Wykaz substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji został określony w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 i wymieniono w nim 14 grup produktów, w tym: zboża zawierające gluten (pkt 1), skorupiaki (pkt 2), jaja (pkt 3); ryby (pkt 4), orzeszki ziemne (pkt 5), soję (pkt 6), mleko (pkt 7), orzechy (pkt 8), seler (pkt 9), gorczycę (pkt 10), nasiona sezamu (pkt 11), dwutlenek siarki i siarczyny w stężeniach powyżej 10 mg/kg lub 10 mg/l dla produktów w postaci gotowej bezpośrednio do spożycia lub w postaci przygotowanej do spożycia zgodnie z instrukcjami wytwórców (pkt 12), łubin (pkt 13) oraz mięczaki (pkt 14), z uwzględnieniem ich produktów pochodnych.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, nazwa środka spożywczego jest to nazwa przewidziana w przepisach, tj. w przepisach unijnych, a przy ich braku – w przepisach krajowych, stosownie do art. 2 ust. 2 lit. n) tego rozporządzenia. W przypadku braku takiej nazwy nazwą środka spożywczego jest nazwa zwyczajowa, a jeśli nazwa zwyczajowa nie istnieje lub nie jest stosowana, przedstawia się nazwę opisową tego środka spożywczego (por. art. 2 ust. 2 lit. o, lit. p).

Nazwa „Feta” została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1829/2002 z dnia 14 października 2002 r. zmieniającego Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w odniesieniu do nazwy „Feta” (Dz. U. L 277 z 15.10.2002 s. 10) i jest ona zarezerwowana dla serów spełniających wymagania określone w specyfikacji produktu, w tym m.in. mleko służące do wyrobu sera „Feta” musi pochodzić od tradycyjnie hodowlanych owiec i kóz z określonych regionów Grecji, a podczas procesu produkcji musi być stosowana tradycyjna receptura i metody. Warunki stosowania tej nazwy i jej ochrony zostały określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. U. UE L Nr 343 z 2012, s. 1). Rozporządzenie to stanowi w art. 12 ust. 1, że chronione nazwy pochodzenia mogą być wykorzystywane przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją, zaś w art. 13 ust. 1 lit. a), że zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik.

Jak wynika z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, wykaz składników obejmuje wszystkie składniki środka spożywczego, w malejącej kolejności ich masy w momencie użycia składników przy wytwarzaniu tego środka spożywczego (ust. 1) i podaje się go poprzez oznaczenie składników ich szczegółowymi nazwami, o ile mają one zastosowanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 i w załączniku VI (ust. 2), z uwzględnieniem

przepisów technicznych określonych w załączniku VII (ust. 4). Zgodnie z pkt 1 część E załącznika VII do tego rozporządzenia, składnik złożony może być włączony do wykazu składników pod własną nazwą, w zakresie, w jakim jest to przewidziane przez prawo lub przyjęte zwyczajowo, w przeliczeniu na jego całkowitą masę, pod warunkiem, że natychmiast po nim występuje wykaz jego składników.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

- dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej (lit. a);
- w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą (lit. b);
- w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej (lit. c).

Stosownie do art. 40a ust. 1 ustawy o jakości handlowej, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze:

- nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł (pkt 3);
- zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł (pkt 4).

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów i przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w restauracji należącej do strony stwierdzono, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty, tj.:

- 1) 2 potrawy, tj. Wołowina oraz Sałatka grecka, o wartość 25,00 zł, była zafałszowane, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b) i c) ustawy o jakości handlowej, z uwagi na podanie niezgodnie z prawdą danych w zakresie nazwy i składu produktu – co było czynem określonym w art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w minimalnej wysokości 1 000 zł;
- 2) 3 potrawy (Kurczak, Mięso mieszane oraz Sałatka z mięsem), o łącznej wartości 45,00 zł, nie odpowiadały jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na niepodanie w ich oznakowaniu (karcie menu/jadłospisie bądź w inny bezpośrednio dostępny dla konsumentów sposób) pełnego wykazu składników, w tym składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w minimalnej wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, Łódzki WIIH w drodze decyzji z dnia 5 kwietnia 2019 r. wymierzył powyższe kary pieniężne przedsiębiorcy Zdzisławowi Misiorowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „H&I Enterprise Zdzisław Misior”, który wprowadził do obrotu przedmiotowe produkty, zakwestionowane w powyższym zakresie.

Odwołując się od wydanej decyzji, Strona podniosła zarzut naruszenia art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa poprzez brak wnikliwego i wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego i wydanie rozstrzygnięcia w oparciu o niepełny i jednostronny materiał dowodowy z pominięciem uzasadnionego interesu strony, jak również zarzuciła naruszenie art. 9 kpa poprzez zaniechanie należytego i wyczerpującego obowiązku informowania strony o okolicznościach faktycznych i prawnych. Jako uzasadnienie powyższych zarzutów Strona podniosła, że organ, w uzasadnieniu decyzji nie odniósł się do ewentualnych okoliczności działających na korzyść strony. Zdaniem Strony, organ całkowicie pominął tę kwestię nie tylko wskazując jakie fakty działałyby na korzyść strony, ale nie wskazał także, że takie okoliczności nie istnieją.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że zgromadzony w sprawie materiał jest kompletny i pozwala na poczynienie ustaleń faktycznych nie pozostawiając w tej mierze żadnych wątpliwości. Przede wszystkim, należy zaznaczyć, iż protokół kontroli wraz z załącznikami zawiera stwierdzenia naruszeń polegających na wprowadzeniu do obrotu zarówno potraw zafałszowanych, jak i nieodpowiadających jakości. Fakt naruszeń nie jest kwestionowany przez stronę, o czym świadczy dowód w postaci oświadczenia pełnomocnika z dnia 17 stycznia 2019 r., że w przypadku kebabu sugerował się nazwą umieszczoną na jego etykiecie. Z kolei, w przypadku sałatki pełnomocnik oświadczył, że był przekonany, iż ser Feta i Favita są tymi samymi produktami. Dodatkowo, należy zauważyć, że Strona nie wniosła uwag do protokołu kontroli, do czego była uprawniona na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 z późn. zm.). W świetle powyższego nie ulega więc wątpliwości, iż Strona dopuściła się naruszeń przepisów ustawy o jakości handlowej polegających na wprowadzeniu do obrotu produktów nieodpowiadających jakości handlowej, jak i produktów zafałszowanych w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b) i c) tej ustawy.

Nie sposób również zgodzić się z argumentem, iż organ pierwszej instancji, przy wymiarze kary, pominął okoliczności przemawiające na korzyść Strony. Rozpatrując podniesiony argument, przede wszystkim należy zaznaczyć, że wymiar kary jest dokonywany w oparciu o art. 40 ust. 5 ustawy o jakości handlowej, zgodnie z którym uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji wskazuje, iż takowe przesłanki zostały przez organ pierwszej instancji uwzględnione, przy czym bezspornym jest, iż na korzyść Strony przemawiają takie okoliczności jak: niewielka wartość zakwestionowanych potraw, strata poniesiona za rok podatkowy 2017 oraz fakt naruszenia po raz pierwszy przepisów ustawy o jakości handlowej. Prezes UOKiK wskazuje ponadto, że w sprawie nie mógł być zastosowany przepis art. 40a ust. 5c, na podstawie którego można odstąpić od wymierzenia kary z uwagi na niewystąpienie okoliczności o których mowa w tym przepisie, w szczególności wobec niespełnienia

przesłanki niskiego stopnia szkodliwości czynu lub niewielkiego zakresu naruszenia. Całościowa ocena przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 uzasadniała wymierzenie stronie kar w wysokościach minimalnych, co skutkowało wydaniem skarżonej decyzji. Szerzej o tym w dalszej części decyzji.

Z tego też względu, w świetle powyższych wywodów, w ocenie Prezesa UOKiK, zarzut strony naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 § kpa jest niezasadny.

Kolejne zarzuty podniesione przez stronę dotyczą naruszenia art. 9 kpa poprzez zaniechanie obowiązku informowania strony o okolicznościach faktycznych i prawnych oraz art. 10 § 1 kpa poprzez uniemożliwienie stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona twierdzi również, że nie była informowana o przysługujących jej prawach, tj. uprawnieniach wynikających z art. 73, 74, 78, 79 i 81 kpa.

Organ nie zgadza się z podniesionymi zarzutami. Pismem z dnia 5 lutego 2019 r. zawiadamiającym o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzania kar pieniężnych Strona została również powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przy czym przedmiotowe pismo zostało przesłane zarówno do Strony tj. Zdzisława Misiora, jak i jej pełnomocnika. Zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku, korespondencja nie została odebrana, jednak doręczenie zostało uznane za skuteczne w trybie art. 44 kpa. Niemniej należy zauważyć, że to Strona z własnej winy pozbawiła się możliwości wzięcia udziału w postępowaniu. Dopiero zawiadomienie o przedłużeniu postępowania z dnia 5 marca 2019 r. zostało odebrane przez Stronę i spowodowało jej reakcję w postaci pisma z dnia 19 marca 2019 r., które zostało włączone do akt sprawy i do którego to pisma organ pierwszej instancji odniósł się w zaskarżonej decyzji, a więc umożliwił Stronie udział w postępowaniu.

Niezrozumiałym jest również zarzut naruszenia art. 9 kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Strona podobnie jak przy zarzucie naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 kpa nie precyzuje na czym uchybienie organu miałyby polegać. Niemniej organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż obowiązek ten został dopełniony. Przykładowo, we wspomnianym zawiadomieniu o przedłużeniu postępowania z dnia 5 marca 2019 r., organ pierwszej instancji szczegółowo wyjaśnił, co jest przedmiotem postępowania, w związku z czym przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte, w jakim celu i na jakiej podstawie żądana jest od strony informacja o wysokości przychodów i obrotu. Co więcej, Strona nie kwestionowała zasadności przedmiotowego wezwania przesyłając żądane informacje.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty naruszenia art. 9 i 10 § 1 kpa również należy uznać za bezzasadne

W następnej kolejności Prezes UOKiK zważył, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej, w sprawie wymierzenia stronie kar pieniężnych w wysokości, odpowiednio: 500 zł i 1 000 zł, w związku z ustaleniami kontroli, których Strona nie kwestionowała, a które ponad wszelką wątpliwość wskazywały na wprowadzenie do obrotu przedmiotowych produktów, nieodpowiadających jakości handlowej, w tym zafałszowanych. Z przepisów tych wynika, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej (art. 40a ust. 1 pkt 3 tej ustawy) lub zafałszowane (art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy) podlega karom pieniężnym

określonym w tych przepisach. Pojęcie obrotu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 4 tej ustawy, jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w którym zawarto definicję „wprowadzenia na rynek”, a więc czynnością jest wprowadzenie na rynek, które oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W rozumieniu tych przepisów, Strona wskazane w decyzji organu pierwszej instancji produkty posiadała w celu sprzedaży, a więc wprowadziła do obrotu, co skutkowało wymierzeniem jej kar, o których mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej.

Podkreślenia wymaga, że przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc ma on zastosowanie już za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Dla ustanowienia tej odpowiedzialności ma zatem znaczenie nie tyle to, w jaki sposób i z czyjej winy doszło do naruszenia prawa, ale to, czy zostały wprowadzone do obrotu produkty nieodpowiadające jakości handlowej lub zafałszowane (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z: 21 października 2016 r. sygn. akt VI SA/Wa 1000/16 i 16 września 2016 r. sygn. akt VI SA/Wa 741/16, wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z: 31 października 2014 r. sygn. akt 1304/13 i 6 lutego 2014 r. sygn. akt II GSK 1654/12). Zatem, sam fakt wymierzenia kar na podstawie tych przepisów nie jest uzależniony od stwierdzenia winy czy zamiaru po stronie podmiotu wprowadzającego do obrotu produkty o niewłaściwej jakości handlowej, w tym z cechami zafałszowania.

Strona jako profesjonalista na rynku miała obowiązek znać i stosować obowiązujące przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Jak prawidłowo ustalił organ pierwszej instancji, zakwestionowane produkty były wytwarzane i oferowane do sprzedaży w lokalu należącym do strony i Strona miała informacje na ich temat, w tym dotyczące stosowanych do ich produkcji składników, a mimo to:

- 1) podała niezgodne z prawdą dane w zakresie nazwy (Wołowina) i składu (Sałatka grecka), co świadczyło o ich zafałszowaniu w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b) i c) ustawy o jakości handlowej,
- 2) nie podała pełnego wykazu składników, w tym składników powodujących alergie lub reakcje nietolerancji (pasta czosnkowa, surówka), w potrawach: Kurczak, Mięso mieszane oraz Sałatka z mięsem, co świadczyło, że nie odpowiadały one pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach prawa żywnościowego.

W niniejszej sprawie, Łódzki WIIH był uprawniony do wymierzenia stronie kar pieniężnych w granicach przewidzianych przepisami art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej, tj. odpowiednio:

- od 500 zł do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej trzech ww. partii artykułów rolno-spożywczych, tj. Kurczaka, Mięsa mieszanego oraz Sałatki z mięsem, stanowiącej kwotę 225,00 zł (5 x 45,00 zł). Dodać należy, że za korzyść majątkową organ pierwszej instancji prawidłowo przyjął wartość zakwestionowanych produktów, według stanu na dzień kontroli, tj. kwotę 45,00 zł (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z: 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11 i 23 kwietnia 2013 r. sygn. II GSK 247/12). Stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł, która jest karą minimalną i zarówno maksymalną;
- od 1 000 zł do 16 324,72 zł, gdzie górna jej granica stanowi 10 % przychodu strony za rok 2017, jako rok rozliczeniowy poprzedzający rok nałożenia kary. Stronie

wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł, która jest karą minimalną jaką można było nałożyć na stronę.

Jak stanowi art. 40a ustawy o jakości handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość jego obrotów i przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych (ust. 5); przy czym w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można odstąpić od wymierzenia danej kary (ust. 5c). Z powyższego wynika, że odstąpienie od wymierzania kary pieniężnej może nastąpić jedynie w przypadku: stwierdzenia: niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu. Są to ustawowe kryteria, których zaistnienie daje organowi Inspekcji Handlowej możliwość odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Może on (fakultatywnie) odstąpić od wymierzenia danej kary. Taka decyzja zależy od uznania organu Inspekcji Handlowej.

Analizując prawidłowość uwzględniania przez organ pierwszej instancji przesłanek, o których mowa w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, Prezes UOKiK za organem pierwszej instancji zważył i stwierdził:

1) odnośnie kary pieniężnej wskazanej w pkt 1 sentencji niniejszej decyzji:

- stopień szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu zafałszowanych dwóch potraw, będących przedmiotem zakupu kontrolnego – stwierdzono nieprawidłowość, z uwagi na podanie w oznakowaniu przedmiotowych potraw nieprawdziwych informacji o ich nazwie, ponieważ przedmiotowe potrawy zostały przygotowane z użyciem innych surowców niż zadeklarowano (zamiast wołowiny użyto kebabu wołowego z drobiem, a zamiast sera Feta użyto sera Favita), natomiast konsumenci nie zostali o tym poinformowani. Uwidocznione w menu produkty, wchodzące w skład potraw (tj. wołowina i ser Feta), nadawały tym potrawom inne, wyższe cechy jakościowe niż surowce faktycznie stosowane do ich produkcji (tj. kebab wołowy z drobiem, w którym wołowina stanowiła 72 % składu, oraz ser z mleka krowiego „Favita”), a tym samym miały na celu podkreślenie lepszej jakości tych produktów, a przez to wpływały na atrakcyjność oferty i stanowiły zachętę do ich zakupu, w szczególności ser Feta, będący produktem o znanej renomie jako chroniona nazwa pochodzenia. Konsument sugerując się nazwami potraw uwidocznionymi w menu, jak słusznie zauważył organ pierwszej instancji, mógł uznać, iż zamawia potrawy z określonym, wysokowartościowym gatunkiem mięsa i sera, w istocie otrzymywał potrawy z ich tańszymi zamiennikami, a więc niezgodne z jego oczekiwaniami. Co więcej, organ zwraca uwagę, że w karcie dań występuje podział m.in. na Dania na talerzu (Wołowina) oraz Kanapki (m.in. Kebab z wołowiną), co sugerowałoby, że konsument zamawiając Wołowinę otrzymałby potrawę przyrządzoną z mięsa wołowego w czystej postaci, a nie kebab, nawet gdyby to miał być kebab składający się z jednego gatunku mięsa (wołowiny). W ten sposób konsumenci nie mając wiedzy co do rzeczywistego składu kontrolowanych potraw, zostali pozbawieni prawa do świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, stopień szkodliwości czynu należało ocenić jako najwyższy;
- zakres naruszenia – stwierdzona nieprawidłowość wskazywała na istotne naruszenie wymagań określonych w przepisach o jakości handlowej, przede wszystkim z punktu

widzenia interesów i praw konsumentów. Przepisy prawa żywnościowego mają na celu m.in. zapobieganie fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzić konsumenta w błąd. W tym zaś przypadku konsument niewątpliwie został wprowadzony w błąd, ponieważ w oznakowaniu potraw podano niezgodnie z prawdą dane w zakresie nazwy i składu;

- wartość kontrolowanych produktów – Strona nie zapewniła pełnej i rzetelnej informacji na temat dwóch potraw tj. Wołowiny i Sałatki greckiej, a ich wartość w dniu kontroli stanowiła łączną kwotę 25,00 zł

2) odnośnie kary pieniężnej wskazanej w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji:

- stopień szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu nieprawidłowo oznakowanych trzech potraw – stwierdzono nieprawidłowości, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu pełnego wykazu składników, w tym składników powodujących alergie lub reakcje nietolerancji obecnych w gotowych potrawach. Konsumentom mają prawo do pełnej i rzetelnej informacji o oferowanych im produktach, bez podejmowania dodatkowych starań zmierzających do ich uzyskania, aby podjąć właściwą decyzję przy ich zakupie i mieć gwarancję, że zakupione produkty są dla nich odpowiednie, a w niniejszej sprawie byli tych informacji częściowo pozbawieni. Dodać należy, że wykaz składników w miejscu sprzedaży produktów nieopakowanych stanowi dla nabywcy praktycznie jedyne źródło informacji na ich temat. W ocenie Prezesa UOKiK, stopnia szkodliwości czynu nie można było uznać za niski, a taki jedynie mógłby być warunkiem do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej;
- zakres naruszenia – stwierdzone nieprawidłowości, wskazywały na naruszenie wymagań określonych w przepisach o jakości handlowej, które zostały ustanowione w celu ochrony interesów i praw konsumentów. Naruszone zostały przepisy unijne i krajowe w zakresie pełnego i rzetelnego informowania konsumentów o oferowanych im produktach. Tym samym, w opinii Prezesa UOKiK, zakresu naruszenia nie można było uznać za niewielki;
- wartość kontrolowanych produktów – Strona nie zapewniła pełnej i rzetelnej informacji na temat trzech potraw, tj. Kurczaka, Mięsa mieszanego i Sałatki z mięsem (w zakresie składu), a ich wartość w dniu kontroli stanowiła łączną kwotę 45,00 zł (według cen podanych w karcie menu za porcję o określonej wielkości);

3) odnośnie kar pieniężnych wskazanych w pkt 1 i 2 sentencji niniejszej decyzji:

- dotychczasową działalność tego podmiotu – wobec strony w okresie ostatnich 24 miesięcy przed rozpoczęciem opisanej kontroli nie stwierdzono, aby naruszyła przepisy ustawy o jakości handlowej.
- wielkość obrotów i przychodu tego podmiotu – z informacji przekazanych przez stronę wynika, iż wielkość przychodu z tytułu prowadzonej działalności wyniosła w roku, strata zaś zł. Przy ocenie tej przesłanki uwzględniono również oświadczenie strony z 17 stycznia 2017 r., stanowiące załącznik do protokołu kontroli, dotyczące jej przynależności do grupy mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292).

Zdaniem Prezesa UOKiK, dokonana przez organ pierwszej instancji ocena przesłanek, o których mowa w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Należy przy tym zwrócić uwagę, że Strona

jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinna znać obowiązujące przepisy, w szczególności dotyczące pełnego i rzetelnego informowania konsumentów na temat oferowanych im potraw, a także ochrony nazw zarejestrowanych na poziomie Unii Europejskiej jako chronione nazwy pochodzenia. Prezes UOKiK podziela pogląd organu pierwszej instancji, iż przedmiotowe przesłanki uzasadniały wymierzenie kar w minimalnych wysokościach. W szczególności dotyczy to przesłanek: dotychczasowej działalności ponieważ jest to pierwsze naruszenie przedsiębiorcy w ciągu ostatnich 24 miesięcy, wielkości obrotów i przychodu, w oparciu o którą Strona została zakwalifikowana do mikroprzedsiębiorców, oraz wartości kontrolowanych artykułów, która wyniosła 45 zł w przypadku trzech potraw o niewłaściwej jakości handlowej i 25 zł w przypadku dwóch potraw zafałszowanych.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kar pieniężnych, o których mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej, jak również ustalenie jej wysokości, było słuszne i zgodne z prawem. Tym samym, podniesione w toku pierwszej instancji argumenty Strony przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia kary, na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, należy uznać za niezasadne, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzania kar pieniężnych na gruncie tej ustawy.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w sentencji decyzji, stanowiące dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa¹.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i w niniejszym przypadku, kiedy wynosi do 10 000 zł to opłata stanowi 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł. Opłatę tę uiszcza się gotówką

¹ Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.).

do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu².

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sadowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie³.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.)⁴.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Anna Łagodzińska

Otrzymują:

1. Pełnomocnik
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Łodzi
3. a/a

² Zgodnie z § 1 pkt 1 i § 5 przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

³ Zgodnie z art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1, art. 254 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.).

⁴ Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2212 z późn. zm.).